

man undgik de Skavanker, der er ved Lovforslagets Administration og i det hele taget den Maade, hvorpaa Understøttelsen tildeles, og som, kan jeg godt sige, mange Steder vækker almindelig Forfærdelse, fordi man finder Afgørelsen ganske urimelig. Det vilde være af økonomisk Betydning for dem, der skal betale, men saa sandelig ogsaa af moralsk Betydning, at Misbrug kunde undgaas. Ogsaa for Befolkningen som Helhed vilde det have Betydning, og Foranstaltninger, som kan træffes imod Misbrug af Loven, har Lovgivningsmagten Pligt til at træffe.

Jeg skal endnu nævne et Spørgsmaal, som jeg mener, det er værd at overveje, nemlig hvorledes man skal forholde sig overfor de Folk, som har faaet Invalidrente tilstaaet, og som bedres saa meget, at de egentlig ikke er kvalificerede til at beholde den. Der er mange, der er fuldstændig arbejdsudygtige, lige indtil de faar Invalidrente, men saa snart de har faaet den, bedres de betydeligt, saa de ikke er kvalificerede til at beholde den. Hvordan skal man forholde sig overfor dem? Er der virkelig Kontrol med dem? Der staar ganske vist i Loven og ogsaa i det foreliggende Lovforslag, at enhver Rentenyder er pligtig gennem vedkommende Sygekasses Bestyrelse at underrette Invalidretten om Forandringer i hans Forhold, som forbedrer hans Erhvervssevne, saaledes at Retten til Invalidrente ikke længere er til Stede. Det kan være udmærket godt, at vedkommende Rentenyder har en saadan Forpligtelse, men det vilde jo næsten være overmenneskeligt at forlange af ham, at han skal gøre det, inden det er højst paakrævet, og derfor mener jeg ikke, at denne Garanti er af saa overmaade stor Værdi. Saa staar der ganske vist i et andet Stykke af Paragraffen: „Ligeledes paahviler det vedkommende Sygekasses eller Kommunes Bestyrelse at gøre Indberetning til Invalidforsikringsretten, naar Bestyrelsen skønner, at der er indtraadt saadanne Forandringer i den forsikredes Forhold“. Denne Bestemmelse har maaske større Betydning, det skal jeg indrømme, men jeg er ikke rigtig klar over, hvem dette paahviler, om der er nogen virkelig fast Regel for disse Indberetninger. Dette synes jeg nemlig er i høj Grad paakrævet. Det skulde dog ikke gerne være saaledes, at Sygekassens Bestyrelse tror, at nu indberetter Kommunalbestyrelsen, og omvendt, og saa sker der overhovedet ingen Indberetning. Jeg vilde gerne have det gjort til en virkelig Pligt for Kommunalbestyrelsen hvert Aar at indberette, hvor-

vidt der er sket Forandringer med Hensyn til de paagældende Rentenyderes Arbejdssevne, om denne er blevet forbedret i saa høj Grad, at de paagældende nu ikke længere er kvalificerede til at faa Invalidrente.

Der er saa endvidere indføjet en ny Bestemmelse i Lovforslaget om, at „Retten er bemyndiget til at udsende een eller flere sagkyndige til at udøve Kontrol paa Stedet med Hensyn til Rentenydernes Erhvervssevne eller indkalde Rentenydere til Kontrol“. Ogsaa denne Bestemmelse er et Led i Bestræbelserne for at tilvejebringe en virkelig effektiv Kontrol, og det er muligt, at den kan faa nogen Betydning, selv om jeg gerne skal indrømme, at jeg ikke har saa overmaade stor Tro dertil; og i alt Fald vil dens Gennemførelse jo medføre en vis Udgift. Kunde vi derimod faa det ordnet saaledes, at de lokale Institutioner, der har med Sagen at gøre, ogsaa selv røgtede denne Side af Sagen og gjorde det paa en fuldt ud forsvarlig Maade, saa vilde jeg anse en saadan Ordning for langt, langt bedre, og den vilde jo ogsaa være betydelig billigere.

Ogsaa i 4de Afsnit af Lovforslaget, der omhandler Helbredelsesforanstaltninger, er der indsat en Del nye Bestemmelser, men dem skal jeg slet ikke komme ind paa nu, de er, efter min Mening i alt Fald, ikke saa gennemgribende, at der paa nærværende Tidspunkt er Grund for mig til at omtale dem. Jeg vil dog gerne gøre en Bemærkning om § 25 med Hensyn til Kommunernes Pligt til at yde Forskud til dem, der søger Invalidrente. Forholdet er for Øjeblikket det, at Ansøgere om Invalidrente af Kommunalbestyrelsen kan faa tilstaaet Forskud, indtil Afgørelsen træffes, og denne Ordning kan i og for sig være meget god; der kan ofte være Folk, der har vanskeligt ved at slaa sig igennem økonomisk indtil Sagens endelige Afgørelse, som det jo tidt kan trække ud med. Imidlertid har jeg ladet mig fortælle, at denne Bestemmelse misbruges i ret udstrakt Grad. Jeg har f. Eks. ladet mig fortælle, at Folk endog er saa udpekulerede, at de indgiver Andragende om Invalidrente, uagtet de selv er fuldstændig klare over, at de ikke vil kunne opnaa en saadan, men de tænker som saa: Der er dog Mulighed for, at vi i den Tid, Undersøgelsen staar paa, kan faa lidt Hjælp fra Kommunen, og saa har vi da i alle Tilfælde *det*. Jeg tror, det var værd at tage op til Overvejelse, om vi ikke kunde faa en saadan Ordning, at man, naar man har indgivet Andragende om Invalidrente og ikke faar denne tilstaaet, men i Mellemtiden